Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-360
(mr. J.S.W. Holtrop, voorzitter, mr. W.H.G.A. Filott mpf, mr. S. Riemens leden en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 24 oktober 2017
Ingediend door	: Consument
Tegen	: DEFAM B.V., gevestigd te Bunnik, verder te noemen: 'de Kredietverstrekker'
Datum uitspraak	: 22 mei 2019
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Consument heeft na bemiddeling van een tussenpersoon een consumptief krediet afgesloten bij de kredietverstrekker. Consument stelt zich op het standpunt dat er sprake is van overkreditering. De Commissie oordeelt dat niet is gebleken dat er sprake is van overkreditering en wijst de vordering af.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Kredietverstrekker.
- de repliek van Consument;
- de dupliek van de Kredietverstrekker.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 2 november 2018 en zijn aldaar verschenen.

Deze zaak is tijdens de zitting behandeld samen met de klachtzaken van Consument met nummers [nummer I], [nummer II] en [nummer III].

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 In april 2013 heeft Consument via [naam adviseur] (hierna: de Adviseur) een doorlopend krediet voor een bedrag van € 25.000,- aangevraagd bij de Kredietverstrekker.

Op basis van de door de Adviseur aangeleverde inkomsten- en lastengegevens heeft de Kredietverstrekker de aanvraag beoordeeld. Op basis van deze gegevens is het verzochte krediet verstrekt. Consument heeft de kredietovereenkomst van 26 april 2013 ondertekend.

2.2 Op enig moment zijn er betalingsachterstanden op het krediet ontstaan. Op 20 september 2018 bedroeg het uitstaande kredietsaldo ongeveer € 35.000,-.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert vergoeding van de door hem geleden schade en kwijtschelding van het krediet.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag:

- De Kredietverstrekker heeft haar zorgplicht jegens Consument geschonden. In het kader hiervan heeft Consument gesteld dat de Kredietverstrekker in 2013 het doorlopend krediet niet had mogen verstrekken; er is sprake van overkreditering.

Verweer van de Kredietverstrekker

3.3 De Kredietverstrekker heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- De Kredietverstrekker heeft haar zorgplicht jegens Consument niet geschonden. Het advies is verstrekt door bemiddeling van de door Consument ingeschakelde Adviseur; de Kredietverstrekker is niet aansprakelijk voor het door de Adviseur verstrekte advies.
- De Kredietverstrekker betwist dat er sprake is van overkreditering.
  De Kredietverstrekker heeft aan de hand van de door de Adviseur aangeleverde financiële gegevens van Consument op basis van de Gedragscode van de Vereniging voor Financieringsondernemingen van 2012 (hierna: de VFN Gedragscode) beoordeeld of het krediet kon worden verstrekt.

4. Beoordeling

4.1 Ter beoordeling ligt de vraag voor of de Kredietverstrekker bij de totstandkoming van de kredietovereenkomst heeft gehandeld in strijd met haar zorgplicht.

4.2 Vaststaat dat Consument in 2013 via de door hem ingeschakelde Adviseur een doorlopend krediet heeft aangevraagd bij de Kredietverstrekker. Voorts staat niet ter discussie dat het aan de geldlening ten grondslag liggende advies door de Adviseur is verstrekt. De Adviseur heeft in dit kader de rol van bemiddelaar, tevens adviseur, vervuld.

De Kredietverstrekker heeft op basis van de door de Adviseur aangeleverde gegevens de kredietaanvraag beoordeeld en het krediet verstrekt.

4.3 Dit laat onverlet dat de bijzondere zorgplicht van de Kredietverstrekker meebracht dat hij voorafgaand aan het sluiten van de kredietovereenkomst met een consument gehouden is de aangevraagde financiering van consument te toetsen teneinde overkreditering van de consument te voorkomen. Die zorgplicht bestaat ongeacht of de consument wordt bijgestaan door een tussenpersoon. De kredietverstrekker mag niet zonder meer afgaan op de door de tussenpersoon aan hem verschafte inlichtingen over de inkomens- en vermogenspositie van de consument, aangezien hij zelf ervoor verantwoordelijk blijft te waken tegen overkreditering van de consument en daartoe zo nodig zelf nadere inlichtingen moet inwinnen of gegevens moet verifiëren (zie artikel 4:34 Wet op het financieel toezicht; Hoge Raad 16 juni 2017, ECLI:NL:HR:2017:1107 en recent Hoge Raad 14 december 2018, ECLI:NL:HR:2018:2298). De Commissie dient derhalve te beoordelen of er sprake is geweest van overkreditering. Hierbij moet worden uitgegaan van de feiten, de wet- en regelgeving en inzichten ten tijde van het aangaan van de kredietovereenkomst. Tussen partijen is niet in geschil dat de destijds door de tussenpersoon aan de Kredietverstrekker verschafte financiële gegevens van Consument op basis waarvan het krediet is verstrekt, juist waren.

4.4 Consument heeft zich op het standpunt gesteld dat er sprake is van overkreditering. De Kredietverstrekker heeft door middel van berekeningen gemotiveerd betwist dat hiervan sprake was. De Kredietverstrekker heeft daartoe onder meer gesteld dat gezien de destijds geldende basis- en leennormen zoals neergelegd in de VFN gedragscode het verstrekken van een doorlopend krediet van € 25.000,- verantwoord was. Na deze gemotiveerde betwisting door de Kredietverstrekker zijn door Consument geen nadere concrete en specifieke feiten en omstandigheden gesteld, noch zijn die anderszins gebleken die tot de conclusie zouden kunnen leiden dat sprake is geweest van overkreditering, zodat de vordering dient te worden afgewezen.

4.5 Nu de klacht van Consument ongegrond is, behoeft het beroep van de Kredietverstrekker op artikel 6:89 Burgerlijk Wetboek en de niet-behandelbaarheid van de klacht geen verdere bespreking.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.